Contributed by David Dessers
vrijdag, 30 april 2010 - Last Updated vrijdag, 30 april 2010

Op zaterdag 3 april namen een 400-tal mensen afscheid van Jos Geudens in het Zuiderpershuis in Antwerpen. De as van Jos werd reeds enkele dagen voordien verstrooid op de begraafplaats van Deurne, in beperkte aanwezigheid van familie, vrienden en kameraden. Op 3 april namen dan honderden afscheid van Jos, de politieke militant, de strijdbare syndicalist, de gedreven bezieler van de beweging van kinderen zonder papieren, de socialist zonder grenzen, de trouwe kameraad van de Vierde Internationale… Het werd een droeve maar ook hoopvolle afscheidsplechtigheid, waarop naast toespraken en enkele mooi gebrachte liederen ook een stevige Internationale niet mocht ontbreken.

Door de start van de paasvakantie lieten vele mensen zich excuseren voor deze afscheidsplechtigheid. Desondanks daagden er nog steeds 400 mensen op in het Zuiderspershuis. Het aantal zitplaatsen bleek te beperkt, waardoor tientallen mensen bleven rechtstaan. Het is een indicatie van het rijk gevulde militante leven van Jos, die zelf honderden meetings mee op poten zette tijdens zijn leven. Ook opvallend: onder de aanwezigen trof je mensen van zeer uiteenlopende sociale bewegingen, maar ook leden van andere politieke stromingen. We schreven het al: Jos was een alom gewaardeerde kameraad en dat bleek nog maar eens uit deze afscheidsplechtigheid.

Bella Ciao

Remko Devroede, muzikant maar ook levenslange vriend en kameraad van Jos, opende de afscheidsplechtigheid met een acapella versie van het Italiaanse strijdlied Bella Ciao. “Het is de bloem der partizanen, voor de vrijheid zijn ze dood.” Dat zette meteen de juiste toon, van droefenis tot strijdbaarheid. Zeven sprekers voerden het woord tijdens deze plechtigheid: Marijke Colle sprak namens de Vierde Internationale, Eric Toussaint namens de SAP-LCR en Kodewes. Frank Maerten, de vroegere secretaris van ACOD-onderwijs, haalde herinneringen op aan de lange syndicale weg die hij samen met Jos aflegde. Er vond ook een korte toespraak plaats van een Nepalese vriend van Jos, uit de beweging van mensen zonder papieren.

Voorts waren er nog twee opmerkelijke sprekers: Caroline Copers, algemeen secretaris van het Vlaams ABVV en Marleen Temmerman, senatrice voor de SP.A. Die laatste is getrouwd met de Belgische consul in Kenia, het land waar Jos zijn laatste jaren doorbracht. Ze vertelde een hilarisch verhaal over de avonturen van Jos in dat Afrikaanse land. De Belgische ambassade had opgevangen dat Jos gearresteerd zou zijn geworden tijdens rellen bij de laatste verkiezingen in Mombassa. De echtgenoot van Temmerman deed er alles aan om Jos telefonisch te bereiken en na een tijdje lukte dat ook. De man vraagt aan Jos of hij zijn gsm bij zich heeft mogen houden in de cel. Waarop Jos zegt: “In de cel? Ik zit hier op mijn terras een biertje te drinken”. Het bleek allemaal op een misverstand te berusten.

Ni Dieu, Ni maitre

De mooiste toespraak kwam er helemaal aan het eind. Vriend en kameraad Chico Detrez haalde herinneringen op aan het leven en de mens Jos Geudens. Het was een aangrijpende afsluiter van een

mooie afscheidsplechtigheid voor Jos. Remko Devroede zong tussen de toespraken door nog ‘Le Temps de Cérises’, het lied dat hulde brengt aan de commune van Parijs en ook nog ‘Avec le temps’, van Leo Ferré, één van de favoriete zangers van Jos. Tussendoor schalde diezelfde Ferré ook nog door de boxen met het magistrale ‘Ni Dieu, Ni Maitre’ en de plechtigheid werd afgesloten door een besliste Internationale.

De vrienden en kameraden die deze afscheidsplechtigheid in elkaar staken, verdienen een grote pluim. Het werd een mooie, sfeervolle en goed georganiseerde bijeenkomst. Na afloop vond er ook nog een koffietafel plaats, waarop heel veel vrienden en kameraden elkaar nog eens konden treffen en waarop er ongetwijfeld nog heel veel verhalen uit de oude doos zijn opgedist, over Jos, zijn niet-aflatend enthousiasme, zijn bulderlach, zijn bewondering voor Ernest Mandel, zijn liefde voor cultuur, zijn warme persoonlijkheid, zijn veel te vroege en plotse dood… Jos, we zullen je missen.